

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/911/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112203742
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3112203742.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: R.. E. I., bytom H. I. XX/XXX, X. nad O., zastúpenej advokátkou Mgr. Gabrielou Hlavinkovou, so sídlom 1. mája 174/13, Trenčín, proti odporcovi: F. N., bytom B. K. XXXX/XX, X. nad O., zastúpeného advokátom JUDr. Stanislavom Zajacom, so sídlom Obrancov mieru 344/2, Dubnica nad Váhom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Kooperativa poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 0058541, o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. júna 2015, č. k. 12C/31/2012-136, v senáte jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o zamietnutí návrhu a súvisiaci výrok o náhrade trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd v záhlaví označeným rozsudkom pripustil rozšírenie návrhu o náhradu za bolestné vo výške 506,10 eur, konanie v časti o zaplatenie vecnej škody 170 eur s príslušenstvom zastavil. Pripustil zmenu návrhu, v zmysle ktorého navrhovateľka namiesto náhrady za bolestné vo výške 11.568 eur, žiada náhradu za bolestné vo výške 1.600 eur a 8,5% úroky z omeškania ročne zo sumy 9.968 eur od 27.12.2010 do 05.02.2013. Návrh navrhovateľky na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia - úrokov z omeškania 8,5% ročne so sumy 637,80 eur od 27.12.2010 do 17.05.2012 zamietol. Zamietol návrh navrhovateľky na náhradu za bolestné 1.600 eur a 8,5% úrok z omeškania zo sumy 9.968 eur od 27.12.2010 do 05.02.2013 a sumy 506 eur. Vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval svoje skutkové zistenia, podľa ktorých, trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.02.2010, č. k. 3T/11/2010-74, právoplatným 09.04.2010, bol odporca uznaný vinným z a to, že dňa 16.11.2007 v dôsledku nepovolenej vyššej rýchlosti narazil vozidlom do tela chodkyne - navrhovateľky, ktorá z pravej krajnice cesty vošla súčasne aj s tlačiacim bicyklom po svojej pravej strane na vyznačený priechod pre chodcov, pričom jej spôsobil zranenia s dobou liečenia od 16.11.2007 do 09.02.2008, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života od 16.11.2007 do 30.06.2008, čím odporca ako vodič porušil ustanovenie § 15 ods. 4 zákona č. 305/1996 Z. z., čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol odsúdený na peňažný trest a poškodená bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Otázka dátumu ustálenia zdravotného stavu navrhovateľky ako predpokladu na vyhodnotenie bolestného, bola vo veci predmetom znaleckého dokazovania. Podľa znaleckého posudku č. 221/2014 znaleckej organizácie forensic.sk zo dňa 01.10.2014, bolo možné vyhodnotiť bolestné navrhovateľky k dátumu 26.11.2007, t. j. k dátumu ukončenia prvej hospitalizácie. Jej zdravotný stav k tomuto dátumu pre účely vyhodnotenia spoločenského uplatnenia však nebol ustálený. Navrhovateľka absolvovala v dňoch 9. až 13. marca 2009 extrakciu osteosyntetického materiálu z predkolenia, poškodeného pri nehode, avšak táto položka v pôvodnom lekárskom posudku zo dňa 31.08.2010, ani v doplnení zo dňa 10.01.2013 nebola vyhodnotená. Uvedená operácia bola ohodnotená

v znaleckom posudku 35 bodmi k dátumu 13.03.2009. Na základe znaleckého posudku navrhovateľka žiadala podaním zo dňa 04.11.2014 náhradu za bolestné pri tejto operácii, vo finančnom vyjadrení sumu 506,10 eur. V dôsledku uplatnenej námietky premlčania tohto nároku navrhovateľky, ktorú uplatnil vedľajší účastník, okresný súd v zmysle ust. § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka akceptoval a tento nárok navrhovateľky zamietol. Pri posudzovaní ďalších nárokov navrhovateľky sa okresný súd zaoberal námietkou odporcu, že ku vzniku škody došlo aj zavinením navrhovateľky (§ 441 Občianskeho zákonníka). Vychádzal zo znaleckého posudku č. 27/2008 súdneho znalca Ing. Adriana Pupalu, ktorý podal v rámci vyšetrovania - vyšetrovací spis OR PZ Trenčín č. ČVS: ORP-41/DI-TN-2008LŠ. Z posudku vyplýva, že nebolo možné odstrániť rozpory vo výpovedi účastníkov dopravnej nehody ohľadne stavu vozovky a koridoru pohybu chodkyne - navrhovateľky. Z technického hľadiska boli možné obidve alternatívy nehodového deja, a to jednak podľa tvrdenia vodiča (alternatíva č. 1), že povrch vozovky bol polomokrý a chodkyňa - navrhovateľka, prechádzal cez cestu pred priechodom pre chodcov a jednak podľa tvrdenia navrhovateľky (alternatíva č. 2), že povrch vozovky bol suchý a ona prechádzala po prechode pre chodcov. Pri alternatíve č. 1, ak bola rýchlosť vodiča - odporcu do 57 km/h, technickou príčinou dopravnej nehody bol nesprávny spôsob prechádzania chodkyne - navrhovateľky cez cestu, ako aj nesprávna technika jazdy vodiča - odporcu a v prípade primeranej rýchlosti vodiča - odporcu do asi 57 km/h, technickou príčinou dopravnej nehody bol nesprávny spôsob prechádzania chodkyne - navrhovateľky cez cestu, ako aj nesprávna technika jazdy vodiča - odporcu. V prípade rýchlosti jazdy nad 57 km/h, technickou príčinou dopravnej nehody bol nesprávny spôsob prechádzania chodkyne - navrhovateľky, pretože vzhľadom na vzdialenosť a rýchlosť vozidla jej muselo byť zrejmé, že vodič vozidla nemá možnosť zastaviť pred koridorom jej pohybu. Pri alternatíve č. 2 technickou príčinou dopravnej nehody bol nesprávny spôsob prechádzania chodkyne - navrhovateľky a nesprávna technika jazdy vodiča - odporcu. Podľa znalca, konečné posúdenie príčin dopravnej nehody, resp. vplyvu jednotlivých prvkov v technike jazdy vodiča - odporcu a v spôsobe chôdze chodkyne - navrhovateľky na príčinu dopravnej nehody (t. j. zavinenie poškodenej), je otázkou právnou.

Vzhľadom na uvedený znalecký posudok, z ktorého nepochybne vyplýva, že pri každej z alternatív mala navrhovateľka podiel spoluzavinenia na predmetnej dopravnej nehode, podľa názoru súdu tento podiel mohol byť okolo 30-40%, teda nemá nárok na plné odškodnenie, preto jej návrh vo zvyšnej časti zamietol. Navrhovateľka žiadala náhradu za bolesť vo výške 11.568 eur, ktorú vedľajší účastník uhradil v priebehu konania v rozsahu 9.968 eur. Uhradil tiež doplatok za sťaženie spoločenského uplatnenia 638 eur. Zvyšná nevyplatená náhrada, vrátane úrokov z omeškania, zodpovedá primerane spoluzavineniu navrhovateľky. Rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania bolo odôvodnené ustanoveniami § 142 ods. 2 a § 150 ods. 1 O.s.p. Podľa názoru súdu, navrhovateľka spoluzavinila vznik škody - právna zástupkyňa navrhovateľky nepredložila k návrhu kompletne vyplnený lekársky posudok.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľa podala včas odvolanie. Navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietala výroky 1. - 3. rozsudku okresného súdu, pretože uvedené výroky „nemajú čo v rozsudku robiť“, pretože už o týchto výrokoch okresný súd rozhodol na pojednávaní 10. júna 2015. Vo výroku štvrtom okresný súd „vyvoláva dojem“, že ňou požadovaný úrok z omeškania je návrhom na náhradu škody. Ona nikdy nežiadala náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ale žiadala iba zaplatenie úroku z omeškania 8,5% ročne zo sumy 637,80 eur od 27.12.2010 do 17.05.2012 (zápisnica z pojednávania z 01.10.2012). Iba vďaka tomu, že sa obrátila na súd s návrhom na náhradu škody, prinútila odporcu, resp. vedľajšieho účastníka plniť. Nesúhlasí so záverom súdu, že spoluzavinila dopravnú nehodu, pri ktorej utrpela ťažké zranenia. Právnu povinnosť porušil odporca, ktorý bol preto odsúdený za ublíženie na zdraví. Nie je preto vhodné, aby súd v občiansko-právnom konaní „revidoval“ rozhodnutie súdu vydané v trestnom konaní. Preto sa ani vedľajší účastník neodvolával na mieru, či podiel zavinenia navrhovateľky, nakoľko je tu odsudzujúci rozsudok v trestnom konaní, kde je za vinného uznaný iba odporca. V prípade porušenia právnej povinnosti z jej strany, by nepochybne rozhodoval iný orgán. Použitie § 441 Občianskeho zákonníka preto nie je namieste. Napokon okresný súd ani neuviedol, akú právnu povinnosť porušila, ako to predpokladá § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu.

V piatom výroku okresný súd zamietol je nárok na bolestné vo výške 1.600 eur. Uvedená suma predstavuje iba rozdiel v bodovom ohodnotení, keď žiadala bolestné v sadzbe platnej pre rok 2009 a poisťovňa - vedľajší účastník jej plnil podľa sadzby za rok 2007. Poisťovňa mala k dispozícii celú jej zdravotnú dokumentáciu a lekársky posudok a vzhľadom na svoj predmet podnikania a odborný

personál, vedela presne určiť, na aké odškodnenie má navrhovateľka nárok. Písomná komunikácia poisťovne bola iba „naťahovaním času“ a snahou využiť všetky právne prostriedky, ako sa vyhnúť poisťovnému plneniu, očakávajúc zmeškanie lehoty. Podľa názoru navrhovateľky, súd je tu na to, aby sa vecou seriózne zaoberal a z vykonaného dokazovania aj vyvodil potrebné skutkové a právne závery. Poisťovňa aj v konaní pred súdom pokračovala v spochybňovaní nároku, ale 27.12.2010 plnila náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a v roku 2013 plnila náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe lekárskeho posudku z 26.11.2007. Od začiatku konania bolo jasné, že medzi účastníkmi konania je sporné, aká hodnota bodu sa má pri odškodnení použiť a teda sporná je otázka, kedy bol zdravotný stav navrhovateľky ustálený. Ošetrojúci lekár MUDr. Marcel Mišák považoval odstránenie osteosyntetického materiálu pri zlomenine pravého predkolenia za súčasť položky 198d, znalec uvedené považuje za novú položku 239. Hneď, ako sa túto nezrovnalosť dozvedela, žiadala bolestné aj za túto položku podľa hodnoty bodu v roku 2009. Súd sa relevantne nevysporiadal so znaleckým posudkom a jeho závermi a vyvodil záver, že „právna zástupkyňa navrhovateľky môže za to, že MUDr. Mišák nepodal lekársky posudok podľa predstáv znalca a poisťovne. Rozsudok neobsahuje právne relevantné posúdenie takéhoto postupu a právneho názoru súdu“. Uviedla, že súd mal k dispozícii 3 rôzne názory znalcov a lekárov, ako na to poukázala na pojednávaní a súd sa mal vypořiadat s odborným názorom znalca, ošetrojúceho lekára a jej návrhom a vyvodit právny záver, čo sa nestalo. Napokon namietala dôvody, pre ktoré jej okresný súd nepriznal náhradu trov konania. Pokiaľ okresný súd za dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O.s.p. považoval okolnosť, že lekársky posudok neobsahoval údaj o dátume ukončenia liečby. Zákon č. 437/2004 Z. z. v § 7 a 8 explicitne uvádza, čo tento znalecký posudok obsahuje a medzi týmito požiadavkami dátum ukončenia liečby nie je. Poukázala tiež na to, že vedľajší účastník „vôbec nepotreboval tento údaj pre plnenie“.

V závere uviedla, že celé rozhodnutie okresného súdu považuje za zmätočné (výroky 1-3 nepreskúmateľné, nie je vyvodený záver v otázke, pre ktorú bolo nariadené znalecké dokazovanie, zavinenie navrhovateľky nevyplýva z vykonaných dôkazov. Deklarovala odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom skutkovom a právnom závere (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.). Uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 270,54 eur + 8,39 eur režijský paušál.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že „navrhovateľka chce za každú cenu získať od neho finančný prospech, a to napriek tomu, že finančné odškodnenie jej už bolo vyplatené vedľajším účastníkom. Pokiaľ navrhovateľka žiadala náhradu za bolesť 11.568 eur a vedľajší účastník je vyplatený 9.968 eur, rozdiel 1.600 eur predstavuje spoluzavinenie navrhovateľky. Okresný súd preto správne ustálil, že uvedený rozdiel a úroky z omeškania zodpovedajú spoluzavineniu navrhovateľky. Poukázal na znalecké dokazovanie, že dopravnú nehodu zaviniła aj navrhovateľka a aj preto bol odporcovi uložený nižší trest, ako je obvyklé. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdit a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 79,76 eur.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie podľa ods. 2 citovaného ustanovenia. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V prejednávanej veci navrhovateľka uplatňuje nároky na náhradu škody na zdraví, ktorá je vznikla pri dopravnej nehode dňa 16.11.2007 o 16.30 hod v obci Dubnica nad Váhom, keď ju na prechode pre chodcov zrazil odporca, ktorý riadil vozidlo zn. Renault Megane EČ R.Y.-XXX BE.

V konaní Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/11/2010, bol odporca trestným rozkazom uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví navrhovateľke a bol mu uložený peňažný trest 250 eur. Poškodená bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Preskúmaním rozsudku okresného súdu dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie dôvody, ktoré uplatnila navrhovateľka vo svojom odvolaní, sú uplatnené oprávnene.

Ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p. upravuje taxatívne dôvody, ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, ktorým rozhodol vo veci samej.

1. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. - nesprávny skutkový záver prvostupňového súdu, je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď sú nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa kritérií v ust. § 132 O.s.p. V zmysle uvedeného ustanovenia, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

V prejednávanej veci bolo potrebné ustáliť, o aký druh zodpovednosti za škodu ide, vrátane právneho posúdenia tejto zodpovednosti a na základe toho potom zisťovať právne významné skutočnosti uvedené v hypotéze príslušnej právnej úpravy. Z rozsudku okresného súdu však nie je zistiteľné, aké ustanovenie aplikoval v danej veci na otázku posúdenia druhu zodpovednosti odporcu za škodu. Zaoberal sa najmä spoluzavinením navrhovateľky na vzniku škody, keď citoval zo znaleckého posudku, ktorý bol podaný pre účely trestného stíhania odporcu. Okresný súd sám uvážil, že spoluvina navrhovateľky na vzniku škody je 30-40%. Z predmetného znaleckého posudku, ale aj na základe ďalších skutočností, najmä výpovedí účastníkov konania a konfrontáciou ich výpovedí s objektívnymi dôkazmi (napríklad stav vozovky), je potrebné starostlivo posúdiť všetky významné skutočnosti z hľadiska druhu zodpovednosti odporcu za vznik škody, ide totiž o objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (§ 427 a nasl. Občianskeho zákonníka).

2. Vzhľadom na to, že rozsudok okresného súdu neobsahuje právne posúdenie uplatneného nároku navrhovateľky, je potom dôvodný aj ďalší odvolací dôvod navrhovateľky - nesprávne právne posúdenie veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.

3. Z hľadiska diskusie účastníkov konania o hodnote bodu za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné:

Ustanovenie § 5 ods. 1, 2, 4 zákona č. 437/2004 Z. z. upravuje výšku a spôsob určenia náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky, zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor (§ 5 ods. 2).

Podľa § 5 ods. 4, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roku.

V zmysle § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Ak v prejednávanej veci vznikla navrhovateľke škoda na zdraví dňa 16.11.2007, potom jej vznikol aj nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia (podľa § 444 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom na citovanú úpravu určenia výšky náhrady za jeden bod, je potom určujúcim hodnota bodu za rok 2006, ktorého výška bola určená oznámením Ministerstva zdravotníctva SR najneskôr k 31. máju 2007.

Úlohou okresného súdu bude preto predovšetkým si ujasniť, o aký druh zodpovednosti za škodu v prejednávanej veci ide a z aspektu tejto zodpovednosti vyhodnotiť dôkazy postupom podľa § 132 O.s.p., teda z hľadiska pravdivosti a dôležitosti pre právne posúdenie veci a zaoberal sa ďalej aj výškou uplatneného nároku.

Súčasne znova rozhodne aj o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .